

тагш начальника Своего Спасителя , и мало по мало изстѣрга его из своего сердца. Тогда блага сила ѡскѣдѣва , любовь Тисѣсѣва ѡхлаждѣва , благодать ѡстѣпаетъ , вѣра начинаетъ колебѣтисѣ и ѡмирѣетъ. Сердце грѣшника ѡтѣсѣетъ темнота , самъ впадѣетъ въ стѣденость и небрежливости , и ѡ пагубнымъ слѣдствіѣмъ не ѡстоитъ далѣкш .

Человѣкъ держай мечъ въ рѣкѣ , и ѡударѣмъ и въ сердце ; значитъ раскѣшество міра , спѣшаетъ (грѣшитъ) пакн его ѡтѣсѣити. Вѣче въ това сердце не ѡстана ни сила , ни мужество вѣры , ни свѣтъ , ни любви къ добру : но ѡунѣламъ слабость , страшеніе міра , ѡувлекѣетъ совѣзмъ ѡ ѡвольшеніѣмъ , и сластмѣ , и любовію прнвѣзѣетъ къ светному міру .

При такова сердѣчно состоѣніе пакн вхѣдитъ въ него , Сатана , и ведѣтъ зѣдно прѣжни те седмъ животны , подъ които сѣ познаватъ человекски те страсти . Сатана свободно вхѣдитъ въ сердце , за то ; зацо человекъ дремлѡущъ во ѡунѣніе , не вѣдитъ надъ себѣ , и ни поцо врагѣ не прѣтѣвитъ : ленитъ на молитвѣ , не вѣжитъ ѡ грѣхѣ , но за вѣра сѣ самъ въ пропасти грѣхѡвнымъ .

"Ангелъ които ѡ себѣ значитъ благодать Хрїстова старасѣ прѣрѣчнн дѣволъ пѣтъ въ сердце человека ; Но бнз самъ ѡворѣетъ емѣ двѣрь и вхѣдѣ въ сердце свое ! не вѣдитъ , не молнтъ , не врежитъ ѡ благодати , балѣетъ въ грѣхѣ , сѣ коимъ грѣхѡмъ вѣщѣетъ дѣволъ лесно въ сердце его . За то говорѣ Хрїстосѣ , вѣдѣте и молѣ-